

ALAC PRIČA:

Plaćanje bivših uposlenika Ministarstva vanjskih poslova BiH

Slučaj je otvoren po dobijanju elektronske pošte od anonimnog izvora sa sadržajem u predmetu: „U prilogu je još jedan sumnjiv slučaj prevare i korupcije u kombinaciji sa Ministarstvom Spoljnih Poslova – MSP BiH. Grupa očajnih službenika MSP BiH“

Prilog je bio novinski članak s naslovom: „Kad Alkalaj časti, čini to sa našim parama1.“ Aludirajući na ministra Svena Alkalaja MSP BiH, novinar lista Slobodna Bosna je istražio i napisao slučaj krajnje neodgovornog načina trošenja budžetskih sredstava BiH – koje se išle na račun bivšeg pomoćnika MSP BiH i ambasadora BiH u Holandiji – Željka Jerkića, a koji je pune četiri godine primao ambadorsku plaću bez ikakvog zakonskog uporišta.

Za vrijeme primanja državnog novca, Jerkić je imao potpisan privatni ugovor sa međunarodnom organizacijom za zabranu proizvodnje hemijskog oružja (OPWC), a po kojem je godišnje imao zaradu od oko

110.000 dolara. Obzirom da u međunarodnim krugovima postoji princip da službeno upućene predstavnike u međunarodnim organizacijama uvijek plaća zemlja članica koja ih je i kandidovala na javno objavljena mjesta – a što nije bio konkretan slučaj sa Jerkićem i MSP BiH, država BiH nije bila u obavezi plaćati nikakve dodatke ili izdvajati slična novčana sredstva za Jerkića. Kako se saznaje iz novinskog lista, Jerkić je primao novčana sredstva od MSP BiH u iznosu od 7 000 KM mjesečno, odnosno preko 85 000 KM godišnje (što je kasnije i potvrđeno dostavljenom Odlukom Predsjedništva BiH o plati Željka Jerkića za 2009. godinu – 40. 954, 00 EUR).

Transparency International BiH je uputio MSP BiH dopis u kojem su otvoreno stavljeni do znanja svi pisani navodi iz konkretnog novinskog članka iz razloga izjašnjavanja državne vlasti na ovakav način trošenja državnih sredstava.

U odgovoru od MSP BiH, dostavljena nam je bila Odluka o participaciji Vijeća Ministara BiH u troškovima učešća funkcionera i državnih službenika BiH u misijama međunarodnih organizacija izvan BiH i i Odluka Predsjedništva BiH o plati Željka Jerkića. Odluka o participaciji nije bila ni potpisana od strane ovlaštenog lica ni pečatirana. Sa materijalne strane odluka je bila diskutabilna, obzirom da nije bila usvojena od strane Vijeća Ministara BiH, kao donosioca i usvajača odluke, nego je stavljeno do znanja da će se odluka objaviti u Službenom Glasniku BiH.

Sumnja o upitnom dokumentu – Odluka o participaciji, odnosno njenoj vjerodostojnosti je takođe bila potvrđena i od strane klijenta koji je kasnije otkrio svoj identitet. Tom prilikom je je napomenuo da suština klijentove prijave leži u činjenici da MSP BiH zloupotrebljava budžetska sredstva BiH protivno Zakonu i međunarodnoj praksi.

Obzirom da su obe dostavljene Odluke pripdale drugim državnim organima kao donosiocima (Predsjedništvu i Vijeću Ministara BiH), TI BiH je, služeći se sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama – ZOSPI BiH, uputio dva zahtjeva istoimenim organima s ciljem dostave konkretnih odluka u njihovoj ovjerenoj i službenoj formi.

Sporna Odluka o participaciji je u ponovnom navratu dostavljena bez osnovnih formalnih postulata (potpisa, pečata, datuma donošenja) i bez izvoda iz Službenog Glasnika BiH, što je imalo za snagu da dokaže da je Odluka javna i objavljena po usvajanju.

TI BiH nije imao drugog izbora nego da u zakonskom roku izjavi Žalbu protiv takvog Rješenja (Generalnog sekretarijata Vijeća Ministara BiH), zbog formalnih nedostataka. Žalba je odbijena kao neosnovana.

Po mišljenju TI BiH, ovakva praksa drugostepenih organa donošenja odluka u meritumu se uzima kao standardan režim postupanja u postupku po pravnim lijekovima. TI BiH je nastojao kroz cjelokupan proces da dođe u posjed informacija od javnog interesa, a čijim bi se objavljivanjem nastojale razotkriti nezakonitosti koje egzistiraju i na najvišim nivoima vlasti u BiH. Takođe ovakav vid uvezanosti različitih državnih institucija od MSP BiH do Vijeća Ministara i Predsjedništva pokazuje nesprijetnost vladajuće

strukture da se uhvati u koštac sa korupcijom – koja u radu TI BiH pokazuje strukturalne i uvezane nivo kolaboracije između odgovornih lica i time potvrđuje konstrukciju „Zarobljene države“ i političkih protektorata.

Uzimajući korak dalje, Transparency International BiH je takođe uputio službeni dopis OPWC – Organisation for the prohibition of chemical weapons, u Hagu, Holandiji, s ciljem da nam dostave informacije o radnopravnom statusu Željka Jerkovića. OPWC je obavijestio TI BiH o veoma važnoj činjenici da Željko Jerković se više ne nalazi u radnom odnosu sa OPWC. Po novonastalom članku Slobodne Bosne, istraživanje slučaja Jerković je dobilo novu dimenziju prikazujući odnos između generalnog direktora OPWC – a, Rohelia Pfirtera i Jerkovića, koji je datirao još od 90-eti godina 20 vijeka za vrijeme njihovog zajedničkog rada u UN-u. Odnos je u članku opisan pod naslovom „Stare veze“i.

Iako Jerković službeno više nije u radnom odnosu sa OPWC, Transparency International BiH je pokrenuo tužbu pred Sudom BiH, a protiv Rješenja Vijeća Ministara u julu 2010. godine, zbog nedostavljanja informacija od javnog interesa u njenom zakonski propisanom obliku (izvodom iz Službenog Glasnika BiH). Dobijanje tužbe u našu korist bi značilo da nije riječ o internom aktu ili običnom dokumentu na osnovu kojeg se nemože dobiti osnov plaćanja bivšeg uposlenika MSP BiH kao i OPWC – a . Sudski postupak je i dalje u toku. Važnost upravnog spora se takođe nadovezuje i na dio strateškog parničenja koji TI BiH izgrađuje tokom zadnjih nekoliko godina u domenu primjene i korišćenja Zakonom o slobodi pristupa informacijama BiH. Dobijanje tužbe bi istovremeno značilo i stvaranje osnova za pokretanje prekršajnog postupka protiv odgovornih lica u Vijeću Ministara BiH, kao i same institucije, po pitanju plaćanja novčanih kazni, propisanih najnovijim izmjenama Zakona na BiH nivou.

NAĐITE NAS PUTEM:

